

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Chiromantia

Aristoteles

[Ulm], 21. Juli 1490

De lineis montis pollicis

[urn:nbn:de:bsz:31-248621](#)

egritudines potestas egritudinū basem & futurā signa
lumunē p̄ longā lineā que oritur supra basim p̄cedentes
versus anguluz sinistrum. Si enī satis apparenſ extitit et
rubea: futuras egritudines ſt. Si pallida parū apparenſ
pt̄as hec figura. C in acumine montis illū q̄ hēt occifuz
p̄em vel m̄rem fratrē vel sororem ſt: vel aliquē de xp̄in
quis ſuis.

S lineis móris pollicis. Si linee plures grosse be
ne apparentes & boni coloris inueniuntur in hoc
monte bona fortuna in aquiredo & habendo diui
cias ſt. Qn̄ itaqz q̄tuor linee tales in latere huic montis
inueniunt fortuna ſt in iuuentute. Q̄ si circa pollicis ra
dicem fuerint idem ſcāt in etate media. Sed si inter iun
cturas pollicis idē ſcāt i ſenectute et q̄nto lōgioreſ ſunt
et grossiores rāto magis ſnt. Cartētia illarū linearū ea
rentia indicat diuiciarū acquilitarū. Linee versus polli
cem in lōgitudine apparetētes & ſecates dictas lineas que
diuicias denegāt & p̄mittunt impedimenta & tribulatio
nes & tedia in eis futura p̄signat fortiora qn̄ linea a radि
ce pollicis vſqz ad lineā vite descendunt et ſecat eandez
longas vias ſt. Qn̄ vero plures linee inueniunt appn
tes nec vſqz ad lineā vite descendunt ſi fuerit exterius i
alterationis montis versus recepta manus labores ſt i
ſquarendo & traſuersales a latiori loco montis versus re
cepta impedimenta. Si vero ſint magis versus anguluz ſu
piorē magnas cogitationes & desideria quietis & diuici
arum & excellentiarū ſeu deliciarū. Et ſi ab inde crucem
reperies occaſionē p̄dictarū qm plurimū laborat. Et ſi li
nea ab angulo ſupiori longa & pſunda & boni coloris i
modū linee vite p̄cedat magna luxuriā indicat et q̄ fa
cit etiā ſicut tactus impudicos. Si tale ſignum apparet
iuxta lineā vite. M̄ magnā egritudinē ſt. & ſi tles

vel similes videris in hoc loco honorē et dignitatē amis-
sionem vel terrorēm sit. Si a radice pollicis egrediuntur
linee supra radicē transentes; si plures sunt magne ē pa-
rente. Si pauce parue linee trāseentes radicem dicte li-
nee turbationē sit p̄ aliquid pentelā v̄l inuidiā inter eos. Li-
nee transentes sup eandē radicē pollicis ab eadem descē-
dentes sit p̄ tem patris eius. Linee vero aliarum sive ten-
dentes sit p̄ tem matris. Vbi ergo plures fuerint aut ma-
iores: diuincie et dignitates illi p̄ ei ascribuntur. Si aliquā linea
inueniāt in pollice vbi linea fīntes diuincias in senectute
sunt. et p̄pē iuncturā v̄l in ipsa linea iuncture que cū alia
puenit ad dorsum pollicis circūdat pollicē suspendet. Si
non circundat pollicē pfecte sed fere giculū suspensionis
indicat. Et dicūt quidē q̄ linea iuncture supiens in aliaz
lineā iuncture vel p̄pē eaz intrat pollicē linee: ita q̄ totū
pollicē vel fere signū est magne infidelitatis et non in eo
dem cōfidendū. Et si linea interior exteriori non iungit
ad iunxit: signū est oppositū. Si inueniantur in exteriori pol-
licis talis figura: et vel tglis et vel p̄similes signū odio
si hoīs et adulteri. Et si versus iuncturam suspendat aut alias
turpi morte morietur vel p̄ obstructionē aut strangulationē

De quāitate manus dicamus. De hoc dicit aristotēles ad allegoridū. Non brachii cū palma extēsa
erecto corpe descendit p̄pē genua pbitatē et largi-
tatem et corporis ac potestatē. q̄ verū est p̄mensurationē
mēbroꝝ alioꝝ et etate debita. Et q̄n non tangit nisi usq̄z
ad pectinē vel paulo plus ignorantia. Et scđm albertus
magnā voluntatē discordiā et gaudiū. De manu alteri
sit. Signa breuitatis brachij eoꝝ ē q̄n bene p̄medit et ca-
pite longe occurrit morsello et sit qđ dictū est. Itē si ali-
cuius longa sit palma breues digitū fuerit nō ē discretus.

ci